

lé. S bývalou vrchní laborantkou paní Komendovou jsme se snažily pracovat podle nejmodernějších postupů, vybavit zařízení přístroji a pokračovat dál v získávání odborných záležitostí jako jsou akreditace. Díky tomu jsme mohly vzdělávat i další laboranty či lékaře v oblasti hematologie a transfúzní služby, což se nám povedlo.

Na co se na pracovišti hematologie a transfúzní služby nejvíce zaměřujete?

V posledních asi 10 až 12 letech se dost zaměřujeme na poruchy v oblasti krevního srážení, na diagnostiku maligních hematologických onemocnění a klientela ambulantních pacientů je dost velká. Bohužel tak, jak přibývá onemocnění rakovinového typu, setkáváme se s větším množstvím těchto nemocných i v hematologii a snažíme se pro ně dělat maximum. Velice dobrá spolupráce je s Fakultní nemocnicí v Brně-Bohunicích. Jako malé zařízení nedosáhneme na určité typy léčby, takže s nimi spolupracujeme. U nás se udělá základní diagnostika, pacienta domluvíme na vyšší pracoviště a takové ty mezikontroly, aby nemusel na každou kontrolu jezdit do Brna, děláme u nás. Vše samozřejmě telefonicky konzultujeme s brněnskými kolegy. Pro pacienta to má obrovský přínos, neboť nemusí nikam cestovat. Tady se s ním domluvíme na určitou dobu, kdy je tady

minimum pacientů, aby díky oslabené obranyschopnosti po chemoterapii nepřicházel do styku s infekcí.

Pět let jste byla ve funkci ředitelky. Co považujete za svůj největší úspěch? (pozn. redakce od 01/2013 do 06/2018)

Co se nám podařilo vybudovat? Byla to určitě rekonstrukce a vlastně přesun hemodialýzy ze starých prostor do nových, dále to byla jednotka intenzivní péče interního oddělení, oprava kanalizace a vodovodního řadu a následně povrch příjezdové komunikace do nemocnice. Hlavně jsme však pokračovali ve stabilizaci nemocnice po stránce ekonomické, což bylo započato v roce 2008 nástupem nynějšího pana ředitele Tesaříka. V listopadu 2017 jsme kompletně stáhli veškerý dluh a závazky po splatnosti, které se tady táhly od roku 2003/2004. To považuji za takový svůj největší počin. Samozřejmě to není jenom moje zásluha, ale především zásluha lidí, kteří tady pracují, protože se na tom podílejí všichni zaměstnanci.

Jak se dá skloubit náročná práce primářky s rodinou a s osobním životem?

Určitě by to nešlo bez dobrého zázemí. Zvládalo se to všechno tak nějak díky podpoře rodičů i manžela, který je mi velkou oporou a podporuje mě v mé práci doteď. Myslím, že za těch 35 let,

co jsme s manželem spolu, jsme si to už doladili.

Najdete si čas na své koníčky? Dokážete úplně vypnout a relaxovat?

Na koníčky si člověk musí najít čas, protože je potřeba si někdy vyčistit hlavu. Určitě dobře fungují procházky venku, procházky v přírodě, dále nějaká knížka, nějaké divadlo občas a takové ty běžné věci, jako je práce na zahradě a nějaká práce, u které se nemusí moc přemýšlet.

Takže práci si domů nenosíte?

Za ta léta si to člověk tak nějak v hlavě nastaví, že musí tady toto odbourat. Nebylo by to dobré ani pro lékaře, ani pro pacienta. Vždycky se snažím dělat pro pacienty maximum, a kdybych si nosila všechno s sebou domů, bylo by to zase na úkor rodiny. Samozřejmě že jsem však na telefonu pro pacienty, kteří jsou sledováni, mají moje telefonní číslo a můžou mi kdykoliv zavolat.

Co byste přála hodonínské nemocnici do budoucna?

Hodonínské nemocnici přeji, aby byla stabilizovaná a abychom tu měli stabilizovaný kádr lékařů. Přeji jí, aby dál vzkvétala, dál fungovala, a aby se podařilo to, co je tady naplánováno vybudovat, to je nejdůležitější. No a hlavně aby zůstaly zachovány všechny odbornosti, které tu jsou. V roce 2005 zde došlo k velmi nešťastnému uzavření porodnice a Hodonínu ti typičtí Hodoňáci zkrátka chybějí.

Ptala se Petra Kotásková

Primářka MUDr. Věra Dostálová

Původem rodačka z Karviné, absolvovala Gymnázium Marušky Kudeřkové ve Strážnici a poté Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. V Nemocnici TGM Hodonín, p.o. prošla řadou funkcí až po ředitelku zařízení. Nyní zastává pozici náměstkyně ředitele pro zdravotní péči a současně primářky oddělení laboratorní medicíny. Je vdaná a s manželem vychovali syna Miroslava. Ve volných chvílích má ráda procházky se psem nebo si přečte dobrou knihu.